

стимулювання співробітництва територіальних общин на міжрегіональному рівні для рішення загальних проблем розвитку.

Для досягнення відновлення економіки Донецької області і для подальшого стабільного розвитку регіону і країни в цілому необхідно реалізувати наступні цілі.

1. Відновлення безпеки життєдіяльності і економічна реабілітація області. Що включає реалізацію пріоритетних заходів по відновленню мирної життя і стабілізації ситуації в області. А також реалізацію заходів по економічній реабілітації області.

2. Предотвращення росту диспропорцій, що затримують розвиток області. Це передбачає підтримку економічно менш розвинутих і депресивних територій. А так же вимагає забезпечення виконання заходів по соціальній підтримці малонаселених територій, населення територій, на яких розміщуються вугледобувальні і вуглепереробляючі підприємства, що знаходяться в стадії ліквідації (консервації).

3. Усилення міжгалузевих і територіальних координацій в процесі планування і реалізації регіональних програмних документів. Включає урахування органами місцевого самоуправління загальнодержавних інтересів при вирішенні питань місцевого значення. Плюс узгодження цілей, пріоритетів, завдань і заходів місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоуправління по вирішенню поточних проблем розвитку області.

4. Розвиток міжрегіонального співробітництва, по створенню умов для зміцнення зв'язків з іншими регіонами і територіальними общинами. А так же сприяння організації і проведенню форумів, зустрічей представителів ділових кіл, презентацій, виставочно-ярмарочних заходів, засідань за круглим столом і т.д.

Таким чином, в силу погіршення кон'юнктури на основних ринках експортної продукції Донецького регіону, в області відбувається значущий спад виробництва. В доповнення до зовнішньоекономічних факторів, величезний негативний ефект на рівень ділової активності в регіоні викликає політична і геополітична ситуація.

Для відновлення економіки регіону необхідно зосередитися на посиленні наявних конкурентних переваг паралельною роботою над уразливими моментами в життєдіяльності області. Так же незважаючи на складну ситуацію, Донецька область по-прежнему має широкий спектр можливостей для реалізації свого економічного потенціалу. Для реалізації якого необхідна спільна робота громади, місцевих і центральних органів влади, міжнародних партнерів, представителів науки і бізнесу.

Особливу роль в відновленні економіки Донецької області і поверненні її в режим стабільного розвитку слід виділити малий і середній бізнес. Которий в умовах ринкової економіки може стати основою розвитку як окремого регіону, так і держави в цілому.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

1. Ваховіч І.М., Чуль О.М. Розвиток креативної економіки в умовах транскордонного співробітництва / І.М. Ваховіч, О.М. Чуль // Проблеми економіки - 2014. - № 3, - С. 85 - 91.
2. Ковалев, В.Н. Проблеми економічного стимулювання ефективності використання трудового потенціалу Донецької області / В.Н. Ковалев, Е.А. Атаєва // Економіка промисловості. - 2008. - № 1. - С. 126-129.
3. Кравців В. С. залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України: проблеми та політика активізації : монографія / В. С. Кравців, М. І. Мельник, В. Б. Антонов ; НАН України, Ін-т регіон. дослідж. — Л. : ІРД НАН України, 2011. — 366 с.
4. Логинов В. К ефективній структурній перестройке промисловості / В. Логинов // Економіст, - 2012, - №6 - С. 16 - 21.
5. Макогон Ю.В. Регіональні економічні зв'язки і вільні економічні зони / Ю.В. Макогон, В.І. Ляшенко, В.О. Кравченко. - Донецьк: ДонУ, 2005, - 478-481 с.
6. Макогон Ю.В. Тенденції соціального розвитку старопромислових регіонів / Ю.В. Макогон.- Економіка промисловості, 2013, № 3 (63) - С 192-196
7. Програма науково - технічного розвитку Донецької області на період до 2020 року. - Офіційний сайт Донецької обласної державної адміністрації. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.donoda.gov.ua/main/ua/2369.html>
8. Програма економічного і соціального розвитку Донецької області на 2014 рік і основні напрями розвитку на 2015 і 2016 роки. - Офіційний сайт Донецької обласної державної адміністрації [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://donoda.gov.ua/?lang=ru&sec=04.01.03.01&iface=Public&cmd=view&args=id:22489>
9. Свірідова Н.Д. Організаційно - економічне забезпечення регіональної політики залучення іноземних інвестицій [монографія] / Н.Д. Свірідова. - Луганськ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2009. - 200 с.
10. Столяров В.Ф., Шинкарук О.В. Основи оцінки фінансової безпеки регіонального людського розвитку в контексті стратегії економічних реформ / В.Ф. Столяров, О.В. Шинкарук // Збірник наукових праць Буковинського університету - 2012. - № 9. - С. 75 - 88.
11. Стройко Т.В., Гордєєва Т.Ф., Євдоченко О.О. Стратегічні напрями функціонування фінансових інструментів регіональної політики ЄС / Т.В. Стройко, Т.Ф. Гордєєва, О.О. Євдоченко // Електронне видання, Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського - 2014. - випуск 1. - С. 55 - 59.

УДК 336.1:338

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Малюга Л.М., кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту організацій Уманського національного університету садівництва

Малюга Л.М. Управління фінансовою стійкістю підприємства В статті визначено роль фінансової стійкості у забезпеченні ефективності діяльності, розглянуто напрями удосконалення управління нею у сільськогосподарських підприємствах. Визначено складові фінансової стійкості на рівні держави та на рівні підприємства. Проаналізовано процес формування фінансової стійкості підприємства за трьома основними блоками: інформаційним, діагностичним та заходами із забезпечення фінансової стійкості. Сценарний аналіз фінансової стійкості поведінки сільськогосподарських підприємств залежно від варіативності комбінацій важелів впливу засвідчив, що найбільший ефект досягається за рахунок комплексного підходу, обов'язковою складовою якого є активізація внутрішніх механізмів через використання інноваційних технологій та формування або вдосконалення системи фінансового забезпечення реалізації стратегії. Загалом, спираючись на обґрунтований сценарний аналіз необхідність мобілізації фінансової системи підприємства, визначено важливість застосовувати системний підхід до управління фінансовою діяльністю, сутність якого полягає у всебічному аналізі всієї сукупності бізнес-процесів, що відбуваються на підприємстві з метою забезпечення пропорційного розвитку на основі раціонального використання переваг єдиного управління й наявних фінансових ресурсів. На основі проведених досліджень сформульовано основні завдання у забезпечення фінансової стійкості сільськогосподарських підприємств.

Ключові слова. Фінансові ресурси, сільськогосподарські підприємства, стратегія, капітал, оборотні засоби, інновації, активізація діяльності.

Малюга Л.Н. Управление финансовой устойчивостью предприятия В статье определена роль финансовой устойчивости в обеспечении эффективности деятельности, рассмотрены направления совершенствования управления ею в сельскохозяйственных предприятиях. Определены составляющие финансовой устойчивости на уровне государства и на уровне предприятия. Проанализирован процесс формирования финансовой устойчивости предприятия по трем основным блокам: информационному, диагностическому и мерам по обеспечению финансовой устойчивости. Сценарный анализ финансово-устойчивого поведения сельскохозяйственных предприятий в зависимости от вариативности комбинаций рычагов воздействия показал, что наибольший эффект достигается за счет комплексного подхода, обязательной составляющей которого является активизация внутренних механизмов из-за использования инновационных технологий и формирования или совершенствования системы финансового обеспечения реализации стратегии. В общем, опираясь на обоснованный сценарный анализ необходимость мобилизации финансовой системы предприятия, определена важность применять системный подход к управлению финансовой деятельностью, суть которого заключается во всестороннем анализе всей совокупности бизнес-процессов, происходящих на предприятии с целью обеспечения пропорционального развития на основе рационального использования преимуществ единого управления и имеющихся финансовых ресурсов. На основе проведенных исследований сформулированы основные задачи в обеспечении финансовой устойчивости сельскохозяйственных предприятий.

Ключевые слова. Финансовые ресурсы, сельскохозяйственные предприятия, стратегия, капитал, оборотные средства, инновации, активизация деятельности.

Maliuga L. Management of financial stability of the enterprise The article defines the role of financial stability to ensure the effectiveness of activities considered ways of improving management of agricultural enterprises. Management of financial stability of the enterprise The article defines the role of financial stability to ensure the effectiveness of activities considered ways of improving management of agricultural enterprises. The components of financial stability at the state level and at the enterprise level. Analyze the process of formation of financial stability in three main blocks: the information, diagnostic and measures to ensure financial stability. Scenario analysis of financial and sustainable behavior of agricultural enterprises depending on the variability of leverage combinations showed that the greatest effect is achieved through an integrated approach, a mandatory component of which is the activation of the internal mechanisms of the use of innovative technologies and formation or improving the system of financial support of the strategy. In general, based on a reasonable scenario analysis of the need to mobilize the financial system of the enterprise, defined the importance of a systematic approach to financial management, the essence of which lies in the comprehensive analysis of the entire set of business processes that take place in the company in order to ensure balanced development based on the rational use of the advantages of a single management and financial resources available. Based on these studies the main tasks in ensuring the financial sustainability of agricultural enterprises.

Keywords. Financial resources, agricultural enterprises, strategy, capital, working capital, innovation, revitalization.

Постановка проблеми. В ринкових умовах суб'єкти господарювання самостійно залучають фінансові ресурси, намагаються ефективно їх розміщувати з метою забезпечення безперервної підприємницької діяльності, здійснюють самостійний пошук контрагентів. Фінансова стійкість підприємства характеризується таким станом фінансових ресурсів, який відповідає потребам розвитку та вимогам ринку. В сучасних умовах, фінансова стійкість стає якісною характеристикою фінансових можливостей підприємства та його партнерів.

Ринкова трансформація підприємств вимагає якісно нового підходу до оцінки фінансового стану підприємств, до його необхідності та значущості в системі фінансового управління. Виняткового значення набуває визначення кількісних і якісних величин, які б характеризували стабільність, надійність підприємства як партнера в ринкових відносинах, його здатність маневрувати фінансовими ресурсами для досягнення ефективної підприємницької діяльності. Тому особливий уваги потребує виявлення закономірностей дії внутрішніх та зовнішніх факторів зміцнення фінансової стійкості підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі теоретичні та методичні аспекти управління фінансовою стійкістю підприємства розглядаються в наукових працях провідних науковців України: І. О. Бланка, В. В. Вітлінського, А. Е. Воронкової, І. В. Дем'яненко, Л. О. Лігоненко, Л. Ріманової, Н. М. Ушакової, Ю. Ярошенка та інших, зарубіжних фахівців: М. С. Абрютіної, В. Г. Артеменка, М. В. Белендира, І. Т. Балабанова, Ван Хорна, Л. Т. Гіларовської, О. В. Єфімової, В. В. Ковальова, М. Н. Крейніної, В. М. Родіонової, О. С. Стоянової, К. Уолша, А. Д. Шеремета та інших.

Виділення невирішеної проблеми. Управління фінансовою стійкістю є одним із основних елементів фінансового менеджменту на підприємстві та необхідною передумовою стабільного розвитку підприємства. Тому саме зараз, у час підвищення процесів глобалізації в економіці, забезпечення фінансової стійкості та ефективне управління цим процесом є одним із пріоритетних завдань.

Метою наукової статті є дослідження системи управління фінансовою стійкістю підприємства та визначення основних напрямків її удосконалення.

Результати дослідження. Умовою життєздатності будь-якого підприємства та основою його розвитку є забезпечення фінансової стійкості як у поточному, так і в перспективних періодах, яка являє собою головний компонент загальної стійкості підприємства, є об'єктом фінансового управління господарською діяльністю та характеризує такий стан фінансових ресурсів, їх формування і розподіл, що забезпечує розвиток підприємства при збереженні платоспроможності та кредитоспроможності в умовах припустимого рівня ризику.

Науковці у своїх глумаченнях фінансової стійкості по-різному розставляють акценти, що пов'язано з цілями та завданнями дослідження. Основним критерієм фінансової стійкості виступає наявність фінансових ресурсів для розвитку підприємства та розширеного відтворення. Однак, вони лише сприяють та забезпечують безпосередньо розвиток підприємства. Платоспроможне підприємство не обов'язково є фінансово стійким, натомість підприємство, що має тенденції до розширеного відтворення, априорі, повинно містити певний запас платоспроможності [1].

Виходячи з того, що фінансова стійкість характеризує стан підприємства в певний період часу, слід уважно підходити до встановлення результативних факторів що впливають на її рівень. Фінансовими важелями у процесі забезпечення фінансової стійкості виступають дохід, прибуток, фінансові санкції, вартість продукції (робіт, послуг), вклади, пайові внески, інвестиції, умови кредитування [2].

Запас фінансової стійкості підприємства залежить насамперед від розміру власного та позикового капіталу, власних оборотних коштів, загальної вартості активів, наявності чистого прибутку. Отже, зміни, що відбуваються в наведених показниках, спричиняють коливання фінансової стійкості підприємства. Управління фінансовою стійкістю відбувається за рахунок активізації сукупності механізмів як на рівні підприємства, так і на рівні держави.

До складових фінансової стійкості на рівні держави можна віднести:

- механізм пільгового оподаткування;
- інвестиційні механізми;
- цінове регулювання;
- здешевлення кредитів;
- дотування на випадок стихійних явищ;
- зовнішній аудит;
- програмно-цільове фінансування.

На рівні підприємства його складовими є: оцінювання фінансового стану; регулювання складу джерел формування капіталу; управління бізнес-процесами; механізми мінімізації оподаткування; фінансовий лізинг; страхування; реінжиніринг бізнес-процесів; внутрішній аудит; аутсорсинг.

Процес формування фінансової стійкості підприємства складається з трьох основних блоків:

- інформаційний,
- діагностичний,
- заходи із забезпечення фінансової стійкості.

Інформаційна складова включає процес добору первинної інформації, її обробку та систематизацію й реалізується шляхом упровадження процедури моніторингу фінансового стану. Моніторинг фінансового стану – це сукупність дій та заходів, спрямованих на поточне спостереження за діяльністю підприємства. Ця процедура вимагає оперативного аналізу основних фінансово-економічних показників його діяльності з метою виявлення негативних тенденцій та запобігання кризовому стану.

Діагностичний блок складається з аналізу зовнішнього та внутрішнього середовища, фінансової діагностики підприємства й формування висновку щодо стану фінансової стійкості. Системи оцінювання фінансової стійкості в багатьох методичних рекомендаціях мають аналітико-ретроспективний, ситуаційний характер і тим самим не дають уявлення про можливість відновлення платоспроможності підприємства, перспективи розвитку. Зарубіжні методики, засновані на мультиплікативному дискримінантному аналізі у сфері кризового розвитку, такі як моделі Альтмана, Таффлера, Спрингейта, Депаляна й інші, не враховують особливостей господарської діяльності конкретного суб'єкта господарювання й мінливих умов зовнішнього середовища, включаючи нестабільність розвитку багатьох вітчизняних підприємств і галузей. Деякі з них мають велику чутливість до зміни одного зі складових показників, що в кінцевому результаті позначається на адекватності результату. Запропоновано використання методу рейтингової експрес-оцінки.

Блок із забезпечення фінансової стійкості включає механізми залучення, розподілу, розміщення та відтворення фінансових ресурсів. І цей процес повинен розпочинатись з розробки фінансової стратегії, яка являє собою процес формування перспективного напрямку його розвитку на основі ефективного управління, формування довгострокових цілей, добір найбільш ефективних шляхів їх досягнення, адекватне коригування управлінських рішень при зміні умов зовнішнього середовища. Ця діяльність вимагає визначення завдань, часового періоду, програми заходів фінансового оздоровлення, пріоритетних напрямів діяльності, критеріїв оцінювання досягнутих результатів.

Серед негативних факторів зовнішнього середовища найбільшим чином на фінансову стійкість сільськогосподарських підприємств впливають: неефективність державної підтримки вітчизняних товаровиробників; висока вартість кредитних ресурсів; низький рівень інноваційного розвитку.

Серед факторів внутрішнього середовища найбільший негативний вплив мають такі фактори: низький рівень рентабельності капіталу підприємства, низький рівень поточної платоспроможності підприємства; критичний рівень ліквідності підприємства; збитковість діяльності.

Однією з причин незадовільного стану фінансової стійкості є велика частка запасів та дебіторської заборгованості які заморожують грошові кошти та уповільнюють строки обігу оборотних активів. Підприємства змушені шукати додаткові джерела фінансування, переважно короткострокові кредити. Відбувається скорочення рівня рентабельності діяльності через збільшення виплат відсотків за кредитами.

Причинами високої питомої ваги запасів в оборотних активах на аграрних підприємствах, які зумовлені особливостями технології виробництва й виробничої сировини є: сезонність виробництва, висока матеріаломісткість виробництва, короткий термін зберігання деякої продукції тощо. У фінансово стійких підприємств на 70% капітал сформовано за рахунок власного капіталу. Також фінансово стійкі підприємства показують фінансово обґрунтоване переважне залучення довгострокового капіталу, який у середньому займає 13% у структурі активів. Зберігається фінансова безпека та використовуються додаткові можливості, які надає позиковий капітал. Натомість, фінансово нестійкі підприємства показують критично малу частку власного капіталу в активах, які більше ніж на 60% сформовано за рахунок короткострокового капіталу, що негативно позначається на платоспроможності й ліквідності балансу.

Фінансова криза зумовила скорочення пропозицій з короткострокового кредитування та спричинила зростання вартості всіх типів кредитів, внаслідок чого підприємства опинились у дуже скрутному становищі. З одного боку в сучасних умовах навіть фінансово стійкі підприємства не можуть собі дозволити залучення кредитних коштів через скорочення рівня рентабельності капіталу, з іншого – підприємства не мають оборотних коштів для організації поточного виробничого процесу й не мають альтернативних джерел їх залучення [3]. За цих обставин необхідно є реорганізація системи управління діяльністю сільськогосподарських підприємств разом з активізацією зовнішніх інструментів підтримки товаровиробників.

В Україні існують різні сценарії аналізу фінансово-стійкої поведінки сільськогосподарських підприємств залежно від варіативності комбінацій важелів впливу. Умовами першого сценарію є висока вартість кредитних ресурсів, скорочення рівня державної підтримки, низький рівень інвестицій у галузі, збереження пільгового оподаткування товаровиробників. Цей сценарій імітує існуючу ситуацію в сільському господарстві й за інших незмінних умов ілюструє обвальне зниження індикаторів фінансової стійкості аграрних підприємств.

Другий сценарій характеризується підвищенням рівня державної підтримки та наявністю пільгового режиму оподаткування; третій сценарій – зниженням вартості кредитних ресурсів, поліпшенням якості управління оборотними коштами, недостатнім рівнем державної підтримки. За умовами четвертого сценарію на підприємствах оптимізовано систему управління оборотним капіталом, збільшується обсяг інвестицій у галузь, збережується пільгове оподаткування аграрних товаровиробників.

Результати сценарного аналізу свідчать, що найбільший ефект досягається за рахунок комплексного підходу, обов'язковою складовою якого є активізація внутрішніх механізмів через використання інноваційних технологій та формування або вдосконалення системи фінансового забезпечення реалізації стратегії.

Інвестиційна діяльність головним чином спрямована на зростання основних та оборотних фондів підприємства, їх модернізацію, що, у свою чергу, сприяє зростанню виробництва в усіх сферах сільського господарства.

Мета нововведень у межах інноваційної діяльності підприємства полягає у створенні нових продуктів, послуг та методів, необхідних для ліквідації технологічного відставання, успішного просування продукції на ринках, підтримки конкурентоспроможності; розробці нових видів сировини, матеріалів, устаткування та технологічних процесів, які відповідають вимогам НТП; формуванні соціальних та управлінських нововведень, що дають змогу адекватно реагувати на зміни у зовнішньому середовищі [4].

Фінансова система підприємства стосується всіх сторін економічної діяльності підприємства – науково-технічної, виробничої, матеріально-технічного забезпечення, збуту та відображає вплив багатьох зовнішніх і внутрішніх факторів.

Фінансування конкурентних стратегій, покликаних активізувати діяльність підприємства, тобто підвищити його конкурентоспроможність, може здійснюватися за рахунок: амортизаційних відрахувань; прибутку (від основної діяльності та від додаткової діяльності, наприклад, від фінансових вкладень у цінні папери інших підприємств або вкладів на депозитні рахунки); додаткових пайових внесків учасників товариств; від коштів, отриманих від випуску додаткових акцій, облігацій; довгострокових кредитів фінансових установ (банків, кредитних союзів). Тому на етапі запуску даної складової складається фінансовий план, який включає: опис джерел фінансування виробничих, науково-дослідницьких програм, програм роботи з персоналом, заходів з удосконалення системи управління; можливі витрати та доходи; аналіз руху готівки.

Вагомою складовою механізму активізації діяльності підприємств є інформаційне забезпечення процесу управління, яке складається з обміну інформацією між органами управління, керованими об'єктами та зовнішнім середовищем. Інформаційне забезпечення діяльності підприємств, його обліково-аналітична складова є провідним резервом підвищення ефективності функціонування економічних систем [5].

Складовими механізмами інформаційної системи підприємства є: механізм організації оперативної та фундаментальної науково-

технічної інформації; механізм поширення (дифузії) нововведень на основі різноманітних комунікативних технологій виробників та споживачів; механізм маркетингової інформації про стан споживчого ринку тощо; механізм рефлексивної взаємодії підприємств, які конкурують на ринку.

Основною складовою формування системи інформаційного забезпечення активізації діяльності сільськогосподарських підприємств є впровадження у господарську практику принципів управлінського обліку через складання виробничих бюджетів за усіма видами продукції, а також використання сучасних методик управління витратами підприємства.

Загалом, спираючись на обґрунтовану сценарним аналізом необхідність мобілізації фінансової системи підприємства, необхідно застосовувати системний підхід до управління фінансовою діяльністю, сутність якого полягає у всебічному аналізі всієї сукупності бізнес-процесів, що відбуваються на підприємстві з метою забезпечення пропорційного розвитку на основі раціонального використання переваг єдиного управління й наявних фінансових ресурсів. Основою використання системного підходу є стратегічне фінансове планування. При цьому, воно повинно включати три стратегічно важливі напрями діяльності: фінансову і операційну діяльності та політику розвитку.

Основними заходами щодо забезпечення фінансової стійкості сільськогосподарських підприємств у фінансовій діяльності є: залучення довгострокових джерел фінансування за рахунок зменшення залучення короткострокових кредитів і позик; зростання незалежності від зовнішніх джерел фінансування; скорочення дебіторської заборгованості; оптимізація складу запасів.

Операційна діяльність включає в себе прагнення загального підвищення ефективності виробничої діяльності, базується на впровадженні інноваційних технологій; зниженні виробничої собівартості; удосконаленні маркетингової підтримки.

Завданнями політики розвитку повинні стати реінвестування прибутку; диверсифікація діяльності; організація страхування фінансових та виробничих ризиків.

Впровадження системного підходу формування фінансової стійкості в діяльність аграрного підприємства повинно охоплювати усі управлінські системи. При цьому основними завданнями у забезпечення фінансової стійкості сільськогосподарських підприємств нами визначено:

- удосконалення процесів планування, контролю й аналізу показників фінансово-господарської діяльності;
- розробка операційних і фінансових бюджетів на основі системи збалансованих показників;
- регулярний моніторинг діяльності, своєчасне виявлення негативних тенденцій розвитку;
- аналіз результатів фінансово-господарської діяльності сільськогосподарських підприємств;
- аналіз фактичних та запланованих результатів;
- бізнес-планування поточної діяльності аграрного підприємства з урахуванням системи збалансованих показників;
- структурування основних напрямів діяльності;
- забезпечення прив'язки до системи фінансової відповідальності й обліку;
- аналіз бізнес-середовища сільськогосподарських підприємств;
- визначення стратегічних цілей функціонування й розвитку підприємства;
- розробка стратегічної фінансово-економічної політики розвитку;
- формування системи збалансованих показників;
- розробка фінансової стратегії розвитку.

Висновки та пропозиції. Практична реалізація системного підходу до забезпечення стабільності функціонування й розвитку сільськогосподарських підприємств вимагає вжиття комплексу заходів: організація централізованого контролю за фінансовими потоками; введення ефективної системи бюджетування, перехід на міжнародні стандарти фінансового обліку, автоматизація бюджетних процесів; корегування фінансової стратегії агропідприємства в бік скорочення короткострокових джерел фінансування; залучення/підготовка фахівця з ризик-менеджменту, який повинен проводити облік впливу різних видів ризиків, визначати розмір потенційних втрат, а також формувати систему антикризових заходів.

З метою підвищення рівню платоспроможності та ліквідності підприємств необхідно: скорочувати строки надання комерційного кредиту, підвищувати ліквідність активів шляхом переведення надлишкової частки запасів у грошову форму, організувати пролонгацію та реструктуризацію короткострокових кредитів; за для забезпечення зростання рівня прибутковості слід скорочувати витрати, стимулювати попит на продукцію за рахунок активної маркетингової підтримки, впровадити систему жорсткого фінансового контролю.

Реалізація зазначених пропозицій на законодавчому й виконавчому рівнях буде сприяти вдосконаленню страхових, кредитних, податкових відносин, більш ефективному використанню бюджетних коштів, а також дасть змогу забезпечити фінансове оздоровлення та фінансову стійкість сільськогосподарських підприємств.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Олексюк, О. І. Прибутковість в управлінні результативністю діяльності сучасних компаній / О. І. Олексюк, Л. М. Дзюбенко // Фінанси України. – 2006. – № 12. – С. 101-111.
2. Базілінська, О. Я. Фінансовий аналіз теорія і практика / О. Я. Базілінська. – К., 2011. – 317 с.
3. Гринкевич, С. С. Економічні основи стратегічного управління фінансовою стійкістю підприємства в умовах ринкових перетворень / С. С. Гринкевич, М. А. Михалевич // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. – 2008. – № 18.5. – С. 110-114.
4. Мішина, С. В. Організаційно-економічний механізм управління фінансовими ресурсами на підприємстві / С. В. Мішина, О. Ю. Мішин / – Х. : ХНЕУ, 2006. – С. 176.
5. Прокопишин, Л. М. Механізм формування та використання управлінського потенціалу на підприємствах / Л. М. Прокопишин // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 7. – С. 138-145.

УДК 331.556

МІЖНАРОДНА ТРУДОВА МІГРАЦІЯ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА НАСЛІДКИ ДЛЯ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Манаснко І. М., к.е.н., старший викладач кафедри менеджменту Національного технічного університету України «КПІ» :

Манаснко І. М. Міжнародна трудова міграція: тенденції та наслідки для світового господарства.

Обґрунтовано всезростаючу тенденцію щодо активізації міграційних потоків протягом останніх десятиліть. Проаналізовано напрямки міжнародної трудової міграції між різними групами країн світового співтовариства. Наведено напрацювання щодо стану коефіцієнту утримання регіоном призначення мігрантів. Визначено найбільші міграційні коридори світу. Досліджено країни світу, які є найбільшими країнами-реципієнтами мігрантів. Обґрунтовано унікальну роль робітників-мігрантів у формуванні ринку праці деяких країн світу. Наведено обсяги і тенденції грошових переказів робітників-мігрантів, визначено їх суттєву роль у економіці деяких країн Азії. Проаналізовано фінансову спроможність громадян деяких країн до міграції. Встановлено наслідки процесів міжнародної трудової міграції для країни-донора та країни-реципієнта робочої сили.